

ע"פ 23162/08/16 - מדינת ישראל נגד ליאור דוזלי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 23162-08-16 מדינת ישראל נ' דוזלי
לפני: כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המעוררת
נגד
המשיב
ליאור דוזלי ע"י ב"כ עו"ד עינת ברנע

פסק - דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט השלום בתל-אביב (כב' השופטת ת. שחם-קין) מיום 6.7.16, לפיה בוטלה הרשעת המשיב בדין, בגין התאכזרות והתעללות בבעל חיים ונותרה הקביעה בנוגע לביצוע העבירה.

על המשיב הוטלו העונשים הבאים: צו של"צ בהיקף של 200 שעות, פיצוי בסך 5,000 ₪ לקרן להגנה על בעלי חיים והתחייבות כספית בסך של 5,000 ₪.

הרקע:

נגד המשיב הוגש ביום 16.9.14 כתב אישום בגין התאכזרות והתעללות בבעל חיים.

בהתאם לאמור בכתב האישום, המשיב בעט בחוזקה כשהוא נועל נעלי עבודה כבדות בחתול המטופל על ידי משפחת המתלונן וגרם לו לפציעה קשה וחבלות. לבצקת במוח, דימומים בארובת העין, באף ובאוזן.

עובר למעשה, בתו הקטינה של המשיב ביקרה בבית המתלונן ובמהלך משחק עם חתולה אחרת של המתלונן נשרטה קלות בידה.

המשיב הודה בעובדות כתב האישום והורשע על פי הודאתו וזאת לאחר העידו עדי התביעה וההגנה, נשמעו סיכומי התביעה והדין נדחה להגשת סיכומי ההגנה בכתב.

לבקשתו, הופנה עניינו של המשיב לשרות המבחן על מנת שיבחן בין היתר, את נושא ביטול ההרשעה.

בתסקירו המליץ שרות המבחן לבטל את ההרשעה בין היתר מאחר וחלק מלקוחות החברה בה עובד המשיב הן חברות ביטחוניות ממשלתיות ואחד התנאים להמשך העסקתו בחברה הינו העדר רישום פלילי.

בית משפט קמא קיבל את המלצת שרות המבחן ולאחר שקלול כל הנסיבות והשיקולים השונים, הגיע למסקנה כי מן הראוי לסיים את ההליך בהעדר הרשעה וביטול את הרשעת המשיב.

להלן בתמצית נימוקי הערעור:

1. שגה בית המשפט קמא כאשר ביטל את הרשעת המשיב והטיל עליו עונש מקל שאיננו הולם את חומרת מעשיו.
2. המשיב נהג באלימות ובאכזריות כלפי בעל חיים חסר ישע וגרם לו כאב ויסורים, כאשר הרקע להתנהגות זו הייתה שריטה קטנה ששרטה חתולה אחרת בזרת ידה של בתו.
3. נסיבותיו האישיות של המשיב אינן מקיימות את התנאים המצדיקים ביטול הרשעתו לפי "**הלכת כתב**". טיב העבירה המיוחסת למשיב ונסיבותיה אינן מתיישבות עם אי הרשעה. העבירה בוצעה תוך הפעלת אלימות והתאכזרות, כן לא הוכח כי ההרשעה תשלול את האפשרות מהמשיב לעסוק במקצועו כטכנאי כספות.
4. שגה בית משפט קמא כאשר ביטל את הרשעת המשיב בהעדר פגיעה קונקרטית וודאית במקצועו.
5. הענישה הנוהגת בעבירות דומות עומדת על עונשי מאסר בפועל. העונש שהטיל בית משפט קמא על המשיב חורג לקולא ממתחם הענישה הנוהגת וממתחמי הענישה שנקבעו בעבירה זו. המערערת עותרת להטיל על המשיב ששה חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות כספית.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני באי כח הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שבתיק בית משפט קמא, סבורתני כי דין הערעור דנן להידחות.

אכן, הלכה פסוקה היא כי מעשים של התאכזרות והתעללות בבעלי חיים הינם מעשים בלתי מוסריים ובלתי ראויים ומצווים אנו שלא לצער בעל חיים וודאי שלא לפגוע בו ולגרם לו נזק. על בתי המשפט להיות לפה לבעלי החיים אשר אינם יכולים לזעוק את זעקתם. לצורך כך, יש להטיל עונשים משמעותיים אשר ירתיעו את אותם המתעללים בבעלי חיים ואחרים, על מנת לבער מקרבנו את התופעה המכוערת הזו. (ראה: רע"פ 8122/12 **ראמי פחמאוי נ' מ"י**, ע"פ (חיפה) 44633/08 **שלמייב נ' מ"י**, עפ"ג (חיפה) 49133/10/13 **מ"י נ' נאסר**).

אין חולק, מעשיו של המשיב חמורים ומכוערים ואין להקל בהם ראש. כאמור, המשיב בעט בחתול כשהוא נועל נעלי

עבודה וגרם לו לפציעה קשה. אולם כידוע הענישה היא אינדיבידואלית ומתחם העונש נקבע לעבירה בנסיבותיה. במקרה דנן התרשמתי כי המשיב לא בעט בחתול על מנת להשתעשע בהתעללות בו, כפי שקורה לא פעם לצערנו, בעבירות הללו.

מדובר באירוע חד פעמי, בבעיטה אחת, אשר קדם לו אירוע אחר באותו יום בשעות הצהריים, כאשר נשרטה בתו של המשיב בידה על ידי חתול אחר של המתלונן. אכן, אין בכך כדי להצדיק את מעשהו של המשיב, אולם כפי שצוין בתסקיר שרות המבחן "**... ביצוע העבירה איננו מאפיין את התנהלותו בדרך כלל ואת מהלך חייו**".

זאת ועוד, למשיב אין הרשעות קודמות בעבירות כלשהן ואף לא תיקי מב"ד נוספים. הוא מתפקד באופן נורמטיבי לחלוטין, נשוי ואב לחמישה ילדים אשר פרנסתם עליו. מהאמור בתסקיר שרות המבחן אני למדה כי המשיב עובד כארבע שנים כפורץ ומתקן כספות בחברה אשר חלק הארי מלקוחותיה הם חברות ביטחוניות. אחד התנאים להמשך העסקתו בחברה דנן הינו העדר רישום פלילי.

בדיון היום הגישה ב"כ המשיב מכתב ממנכ"ל החברה בה הועסק המשיב ולפיו המשיב פוטר מעבודתו בחודש פברואר 2017 "**לאחר שלא התקבלה הכרעה בהליך המשפטי הפלילי המתנהל נגדו מזה כשנתיים וחצי**". עוד צוין במכתב כי מעסיקונאלץ לפטרו לאחר שלילת הסיווג הביטחוני ולא התאפשר לו להמתין להכרעה בערעור. עוד נאמר באותו מכתב כי "**תחום הכספות רובו ככולו דורש עבודה במתקנים ביטחוניים רגישים ועל כן במידה וליאור יורשע בסופו של יום הוא יתקשה למצוא עבודה בכל מסגרת דומה בתחום זה**". לדברי מנכ"ל החברה, במידה וההליך המשפטי יסתיים ללא הרשעתו של המשיב ישקול פעם נוספת את העסקתו במסגרת החברה.

בנסיבות הללו, התרשמתי כי אכן מדובר בנזק קונקרטי שנגרם ויגרם למשיב אם יורשע בדיון.

זאת ועוד, אינני סבורה כי טיב העבירה ונסיבותיה אינן מתיישבות עם אי ההרשעה כנטען עם ב"כ המערערת.

המשיב הודה בביצוע העבירה, אם כי לאחר תום הבאת הראיות וסיכומי התביעה. שרות המבחן ציין כי המשיב מבטא חרטה על התנהגותו ורחמים על החתול שנפגע. שרות המבחן התרשם כי "**... העבירה נעשתה בחוסר שיקול דעת, ומתוך תחושת חוסר אונים ותסכול נוכח שריטת בתו ע"י החתול**".

כאמור שרות המבחן המליץ לסיים את ההליך המשפטי ללא הרשעה על מנת למנוע פגיעה קונקרטית במקום עבודתו של המשיב, ולהטיל על המשיב לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור.

בנסיבות הללו, אינני סבורה כי שגה בית משפט קמא בהחלטתו, באמצע את מסקנות שרות המבחן בנוגע לביטול ההרשעה.

יודגש, כי עובדות מרבית פסקי הדין עליהם מסתמכת המערערת, אינן דומות כלל ועיקר לעובדות המקרה שלפנינו. מבלי להמעיט מחומרתו של המעשה דנן, באותם מקרים מדובר במעשי התעללות והתאכזרות קשים ומזוועים בבעלי חיים אשר אין להשוותם למקרה נשוא הדיון.

בית משפט קמא אף קבע כי המשיב ירצה 200 שעות של"צ, במקום 140 שעות כמוצע על ידי שרות המבחן.

יתכן וראוי היה להטיל על המשיב פיצוי גבוה יותר מהפיצוי שהוטל עליו ואף התחייבות בסכום גבוה יותר. אולם אין בכך כדי להצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.